

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

3^ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στην έδρα της στις 6 Μαρτίου 2018 με την εξής σύνθεση:
Μιχαήλ Οικονόμου Πρόεδρος, Μιχαήλ Σειραδάκης-Εισηγητής και Εμμανουέλα Σωτηρόπουλου Μέλη.

Για να εξετάσει την από 05.02.2018 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Α.Ε.Π.Π. 101/06.02.2018 της Μονοπρόσωπης Εταιρείας Περιορισμένης Ευθύνης με την επωνυμία «.....» που εδρεύει στον Δήμο, οδός, αρ., Τ.Κ., όπως νόμιμα εκπροσωπείται.

Κατά της με αριθμό πρωτοκόλλου 4272/26.01.2018 απόφασης του και

Της παρεμβαίνουσας ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «.....» και τον διακριτικό τίτλο «.....» που εδρεύει στον Δήμο, οδός, αρ., όπως νόμιμα εκπροσωπείται.

Με την Προδικαστική Προσφυγή η προσφεύγουσα επιδιώκει να ακυρωθεί η με αριθμό πρωτοκόλλου 4272/26.01.2018 απόφαση του, με την οποία απορρίφθηκε η προσφορά της και έγινε δεκτή στη συνέχεια του διαγωνισμού η προσφορά της εταιρείας με την επωνυμία «.....».

Με την ασκηθείσα παρέμβαση, η παρεμβαίνουσα εταιρεία επικαλείται ότι η υπό κρίση προσφυγή πρέπει να απορριφθεί αφενός λόγω του ότι ο αποκλεισμός της προσφοράς της προσφεύγουσας από τη συνέχεια του διαγωνισμού, δυνάμει της προσβαλλόμενης ήταν ορθός, δεδομένου ότι η προσφορά της δεν πληρούσε τις ελάχιστες απαιτήσεις τεχνικής ικανότητας με βάση της διακήρυξη, αφετέρου λόγω του ότι είναι απαράδεκτοι οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας κατά της συμμετοχής της παρεμβαίνουσας στον διαγωνισμό,

λόγω του ότι η προσφεύγουσα δεν έχει έννομο συμφέρον να προβάλλει ισχυρισμούς κατά άλλων συνδιαγωνιζομένων, εφόσον έχει ήδη αποκλειστεί από τη διαγωνιστική διαδικασία και ως εκ τούτου έχει ήδη καταστεί ως προς τη συνέχιση του διαγωνισμού, «τρίτη». Επικουρικά δε επικαλείται η παρεμβαίνουσα ότι οι προβαλλόμενες με την υπό κρίση προσφυγή αιτιάσεις κατά της συμμετοχής της πρέπει να απορριφθούν πρωτίστως ως απαράδεκτες και επικουρικά ως αβάσιμες, για τους λόγους που διεξοδικά αναλύονται στην υπό κρίση παρέμβασή της.

Η συζήτηση άρχισε αφού άκουσε τον Εισηγητή Μιχαήλ Σειραδάκη.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή ως Αναθέτουσα Αρχή προκήρυξε Ανοιχτό Διαγωνισμό, με Αριθμό Πρωτοκόλλου Διακήρυξης και Αριθμό Συστήματος Ε.Σ.Η.Δ.Η.Σ., με κριτήριο κατακύρωσης την πλέον συμφέρουσα από οικονομικής άποψης προσφορά με κριτήριο τη βέλτιστη σχέση ποιότητας-τιμής για την «.....», προϋπολογισμού ογδόντα έξι χιλιάδων οκτακοσίων ευρώ (86.800,00 €) συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α. 24%, με καταληκτική ημερομηνία υποβολής προσφορών την 18^η Δεκεμβρίου 2017 και ώρα 23:59 μ.μ. και ημερομηνία αποσφράγισης προσφορών την 22^η Δεκεμβρίου 2017, ημέρα Παρασκευή και ώρα 11:00 π.μ. Η προσφεύγουσα εταιρεία υπέβαλε απόλυτα νομότυπα και εμπρόθεσμα στις 18.12.2017 και ώρα 18:46:42 μ.μ. την υπ' αριθμ. 83802 προσφορά της στον ανωτέρω διαγωνισμό και πλέον με την υπό κρίση προσφυγή της, η οποία κατατέθηκε στο Ε.Σ.Η.Δ.Η.Σ. στις 05.02.2018 και ώρα 12:49:45 μ.μ., στρέφεται κατά της με αριθμό πρωτοκόλλου 4272/26.01.2018 απόφασης της αναθέτουσας, η οποία αναρτήθηκε στο Ε.Σ.Η.Δ.Η.Σ. στις 26.01.2018, οπότε και έλαβε πλήρη γνώση της η προσφεύγουσα. Η προσφεύγουσα εταιρεία κατέθεσε στις 05.02.2018 στον διαδικτυακό τόπο του Εθνικού Συστήματος Ηλεκτρονικών Δημοσίων Συμβάσεων (Ε.Σ.Η.Δ.Η.Σ.) την υπό κρίση προσφυγή της και την κοινοποίησε στην Α.Ε.Π.Π. αυθημερόν.

Αριθμός Απόφασης : 179 /2018

2. Επειδή η προσφεύγουσα εταιρεία επικαλείται στην υπό κρίση προσφυγή της ότι η αναθέτουσα έκρινε εσφαλμένα με την προσβαλλόμενη απόφαση και κακώς απέκλεισε την προσφορά της προσφεύγουσας, όπως αντίστοιχα ότι κακώς έκανε δεκτή την προσφορά της εταιρείας με την επωνυμία «.....» και την προκρίνει στο επόμενο στάδιο του διαγωνισμού, για τους λόγους που αναλυτικά εκτίθενται στην υπό κρίση προσφυγή.

3. Επειδή η προσφεύγουσα αιτείται να γίνει δεκτή η υπό κρίση προσφυγή της και να ακυρωθεί η με αριθμό πρωτοκόλλου 4272/26.01.2018 απόφαση της αναθέτουσας ως προς το μέρος που απορρίπτει την προσφορά της και αντίστοιχα να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη ως προς το μέρος που έκανε δεκτή την προσφορά της εταιρείας με την επωνυμία «.....» και την προκρίνει στο επόμενο στάδιο του διαγωνισμού.

4. Επειδή η προσφυγή έχει ασκηθεί με χρήση του τυποποιημένου εντύπου που παρατίθεται στο Παράρτημα Ι, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 8 του ΠΔ 39/2017 και της παρ. 2 του άρθρου 362 του Ν. 4412/2016.

5. Επειδή έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο, σύμφωνα με το άρθρο 5 του ΠΔ 39/2017 και το άρθρο 363 του Ν. 4412/2016 (κωδικός ε-παραβόλου, όπως εξοφλήθηκε δυνάμει του από 05.02.2018 αποδεικτικού εξόφλησης της Τράπεζας), ποσού εξακοσίων ευρώ (600,00 €).

6. Επειδή ο επίδικος διαγωνισμός, εμπίπτει ενόψει του αντικειμένου του και της προϋπολογισθείσας δαπάνης στο πεδίο εφαρμογής του Ν. 4412/2016.

7. Επειδή η Α.Ε.Π.Π. είναι καθ' ύλην αρμόδια βάσει συνολικού ποσού της Διακήρυξης του διαγωνισμού, σύμφωνα με το άρθρο 1 περ. α) του ΠΔ 39/2017 και του άρθρου 345 παρ. 1 του Ν. 4412/2016.

8. Επειδή η Α.Ε.Π.Π. είναι και κατά χρόνο αρμόδια, όπως προκύπτει από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 5 περ. β), 38 παρ. 7, 61 παρ. 1, 66 παρ. 1, 120, 379 παρ. 7 του Ν. 4412/2016.

Αριθμός Απόφασης : 179 /2018

9. Επειδή η προσφυγή έχει κατατεθεί εμπρόθεσμα σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 4 παρ. 1 περ. γ) του ΠΔ 39/2017 και το άρθρο 361 παρ. 1 περ. γ) του Ν. 4412/2016.

10. Επειδή εκπροθέσμως, σύμφωνα με το άρθρο 362 παρ. 3 του Ν. 4412/2016 και το άρθρο 7 του ΠΔ 39/2017, κατατέθηκε στις 20.02.2018 στον διαδικτυακό τόπο του Εθνικού Συστήματος Ηλεκτρονικών Δημοσίων Συμβάσεων (Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ.), η από 20 Φεβρουαρίου 2018 παρέμβαση της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «.....» και τον διακριτικό τίτλο «.....» που εδρεύει στον Δήμο Χαλανδρίου Αττικής, οδός Ύδρας, αρ. 5, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, δεδομένου ότι ασκήθηκε μετά την παρέλευση της δεκαήμερης (10ήμερης) αποκλειστικής προθεσμίας του άρθρου 362 παρ. του Ν. 4412/2016 και του άρθρου 7 του ΠΔ 39/2017, η οποία εκκινεί από την κοινοποίηση στον ενδιαφερόμενο οικονομικό φορέα, της προσφυγής και η οποία εν προκειμένω συντελέστηκε μέσω του Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ. στις 06.02.2018. **Η κοινοποίηση της προσφυγής στους ενδιαφερόμενους και έχοντες έννομο συμφέρον να ασκήσουν παρέμβαση, γίνεται κατά αμάχητο τεκμήριο για λόγους ασφάλειας δικαίου, από την ημερομηνία, κατά την οποία η αναθέτουσα αρχή καθιστά αυτή ευρέως γνωστή και ελεύθερα προσβάσιμη, κατά τρόπο αντικειμενικό, σε όλους τους εν δυνάμει ενδιαφερόμενους μέσω της διαδικτυακής πλατφόρμας διεξαγωγής του διαγωνισμού (Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ.), άσχετα από το υποκειμενικό γεγονός της ημερομηνίας πραγματικής γνώσης ενός εκάστου ενδιαφερομένου.** Ως εκ τούτου η καταλητική ημερομηνία άσκησης της παρέμβασης ήταν η 16η Φεβρουαρίου 2018, ημέρα Παρασκευή και άρα εργάσιμη και μη εξαιρετέα κατά τον νόμο και συνεπώς δεν εξετάζεται.

Παραδεκτά φέρεται προς εξέταση ενώπιον του 3ου Κλιμακίου της Α.Ε.Π.Π.

11. Επειδή, στην κρινόμενη προσφυγή, η προσφεύγουσα εταιρεία ως προς τον πρώτο λόγο προσφυγής, προσδιορίζει επακριβώς και με πλήρη σαφήνεια τους λόγους εκείνους που δικαιολογούν την επίκληση βλάβης εκ μέρους της και συνεπακόλουθα θεμελιώνει βάσιμα το πως στοιχειοθετείται εκ μέρους της η ύπαρξη εννόμου συμφέροντος για την προσβολή της με αριθμό

Αριθμός Απόφασης : 179 /2018

πρωτοκόλλου 4272/26.01.2018 απόφασης της αναθέτουσας ως προς το μέρος που απορρίπτει την προσφορά της.

12. Επειδή ωστόσο, ως προς τον δεύτερο λόγο προσφυγής, σχετικά με την προσβολή της με αριθμό πρωτοκόλλου 4272/26.01.2018 απόφασης της αναθέτουσας ως προς το μέρος που έκανε δεκτή την προσφορά της εταιρείας με την επωνυμία «.....» και την προκρίνει στο επόμενο στάδιο του διαγωνισμού, όπως παγίως έχει κριθεί από τη νομολογία, διαγωνιζόμενος ο οποίος νομίμως αποκλείεται από διαγωνισμό δεν έχει έννομο συμφέρον να αμφισβητήσει τη νομιμότητα της συμμετοχής άλλου διαγωνιζόμενου, δοθέντος ότι με τον αποκλεισμό του καθίσταται, ως προς το διαγωνισμό αυτό, τρίτος (βλ. Ε.Α. ΣτΕ 301/2011, 748/2010, 1317/2009, ΣτΕ 2817/2008, 1450/2007 και 666/2006). Κατ' εξαίρεση, όμως, και προς διασφάλιση της αρχής του ενιαίου μέτρου κρίσης, η οποία αποτελεί ειδικότερη έκφραση των αρχών της ίσης μεταχείρισης των διαγωνιζομένων και της διαφάνειας που διέπουν το σύνολο του κοινοτικού δικαίου των δημοσίων συμβάσεων, με έννομο συμφέρον προβάλλει ισχυρισμούς αναφερόμενους αποκλειστικώς στην αποδοχή της συμμετοχής άλλου διαγωνιζόμενου παρά τη συνδρομή λόγου αποκλεισμού ίδιου με εκείνον που απετέλεσε την αιτιολογία αποκλεισμού του (πρβλ. Ε.Α. ΣτΕ 174/2016, 44/2014, 106/2013, 380/2012, 671/2011, 1156, 329/2010, 246/2009, κ.α.). Εξάλλου, εφόσον ίσταται ο αποκλεισμός του προσφεύγοντος, άνευ εννόμου συμφέροντος, καταρχήν, προβάλλονται λόγοι που αφορούν πλημμέλειες των τεχνικών προσφορών των λοιπών διαγωνιζομένων (ΣτΕ Ολ 697/1951 κ.α.), εφόσον πάντως, οι σχετικές αιτιάσεις δεν συνδέονται με τη διασφάλιση της αρχής του ίσου μέτρου κρίσεως (βλ. ΕΑ ΣτΕ 174/2016, 379-380/2012, πρβλ. ΕΑ 44/2012, 259/2012, 450/2011, κ.α., βλ. βλ. Πυργάκη «Το έννομο συμφέρον στη δίκη ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας», σελ. 430 επ. παρ. 12.6.5.).

13. Επειδή κατά συνέπεια, ενόψει των ανωτέρω εκτεθέντων, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα είχε ήδη αποκλειστεί από τον διαγωνισμό, λόγω του ότι όπως διαπίστωσε και η Επιτροπή του Διαγωνισμού, δυνάμει του υπ' αριθμ. 1/22.12.2017 Πρακτικού της, όπως αυτό έγινε δεκτό με την με αριθμό

πρωτοκόλλου 4272/26.01.2018 προσβαλλόμενη απόφαση της αναθέτουσας: «[...] δ) από την αξιολόγηση του φάκελου της Τεχνικής Προσφοράς της εταιρείας, διαπιστώθηκε ότι ο αναπληρωτής υπεύθυνος έργου κοσ δεν διαθέτει τα ίδια προσόντα με αυτά του υπευθύνου έργου σύμφωνα με το άρθρο 2.2.6 σελ. 18 της διακήρυξης, εφόσον δεν έχει αναλάβει το συντονισμό ενός τουλάχιστον έργου συναφούς αντικειμένου (στο βιογραφικό του σημείωμα αναφέρεται ως μέλος ομάδας έργου ή ως αναπληρωτής συντονιστής). [...]». Δεδομένου ότι για τον ανωτέρω λόγο η επιτροπή έκρινε ομοφώνως την προσφορά της προσφεύγουσας εταιρείας ως απορριπτέα και άρα η τελευταία είχε καταστεί «τρίτη» ως προς τη συνέχιση του διαγωνισμού για λόγο διαφορετικό από εκείνον που επικαλείται η ίδια με σκοπό την απόρριψη της προσφοράς της εταιρείας «.....», είναι προφανές ότι η προσφυγή ασκείται απαραδέκτως από την προσφεύγουσα ως προς τον δεύτερο λόγο προσφυγής, λόγω έλλειψης εννόμου συμφέροντος και ως εκ τούτου ο λόγος αυτός κρίνεται απορριπτέος στο σύνολό του.

14. Επειδή ως προς τον πρώτο λόγο προσφυγής, στην παρ. 2.2.6 (σελ. 18) της διακήρυξης με τίτλο «Τεχνική και επαγγελματική ικανότητα» ορίζεται ότι: «*Η στελέχωση της Ομάδας Έργου του Αναδόχου, θα διαθέτει κατ' ελάχιστον την παρακάτω δομή:*

- *Υπεύθυνο Έργου (ΥΕ), ο οποίος θα ηγηθεί της Ομάδας Έργου και θα κατέχει συντονιστικό ρόλο και τη συνολική ευθύνη των εργασιών του Αναδόχου. Ο ΥΕ θα πρέπει κατ' ελάχιστον: να είναι πτυχιούχος Πανεπιστημιακής Εκπαίδευσης, με 5ετή εμπειρία σε αντικείμενα και τομείς που έχουν άμεση συνάφεια με το υπό ανάθεση έργο και να έχει αναλάβει το συντονισμό τουλάχιστον ενός (1) έργου συναφούς αντικειμένου. Ο ΥΕ θα έχει την ευθύνη εκπροσώπησης του Αναδόχου έναντι της Αναθέτουσας Αρχής. Ο ΥΕ θα πρέπει να διαθέτει ιδιαίτερες γνώσεις και ικανότητες ως προς την υλοποίηση του υπό ανάθεση έργου, όπως και ικανότητες σύνθεσης και οργάνωσης, προκειμένου να καθοδηγήσει και να συντονίσει το σύνολο των προσφερομένων υπηρεσιών από τον Ανάδοχο.*
- *Αναπληρωτή Υπευθύνου Έργου (ΑΥΕ), ο οποίος θα έχει τη δυνατότητα να αναπληρώνει πλήρως στα καθήκοντά του τον ΥΕ. Ο ΑΥΕ θα πρέπει να διαθέτει*

τα ίδια προσόντα με τον ΥΕ, όπως αυτά αναφέρονται παραπάνω. Ο ΑΥΕ θα έχει την ευθύνη αναπλήρωσης του ΥΕ στην εκπροσώπηση του Αναδόχου έναντι της Αναθέτουσας Αρχής.

• Υπεύθυνο χώρας-στόχου (Γερμανία, Γαλλία, Ηνωμένο Βασίλειο), διαφορετικό πρόσωπο για κάθε χώρα-στόχο. Κάθε υπεύθυνος χώρας-στόχου θα πρέπει να διαθέτει κατ' ελάχιστον τριετή εμπειρία σε πεδία συναφή με το αντικείμενο του έργου και αποδεδειγμένα κατ' ελάχιστον καλή γνώση (επίπεδο Β2 βάσει του Κοινού Ευρωπαϊκού Πλαισίου Αναφοράς για τις Γλώσσες) της γλώσσας της χώρας-στόχου για την οποία ορίζεται υπεύθυνος.».

15. Επειδή η διακήρυξη του διαγωνισμού αποτελεί το κανονιστικό πλαίσιο του διαγωνισμού (ΕΑ ΣΤΕ 352/2016) και ως κανονιστική πράξη, δεσμεύει με τους όρους της, τόσο τους τρίτους προς τους οποίους απευθύνεται, όσο και το ίδιο το νομικό πρόσωπο που προκηρύσσει τον σχετικό διαγωνισμό, το οποίο υποχρεούται εφεξής και μέχρι τέλους της διαδικασίας του διαγωνισμού να εφαρμόζει τα όσα ορίζονται σε αυτή (βλ. ενδεικτικά Πράξεις VI Τμήματος ΕλΣυν 181/2006, 31/2003, 105/2003, 294/2010, 224, 78/2007, 19/2005 κ.ά.). Ταυτόχρονα, επιβάλλεται να προσδιορίζονται επακριβώς σε αυτήν τα προς συμμετοχή στον διαγωνισμό απαιτούμενα προσόντα και τα υποβλητέα, κατά την κατάθεση της προσφοράς δικαιολογητικά και λοιπά στοιχεία. Ενόψει τούτων, αλλά και των αρχών της ισότητας, της τυπικότητας, της διαφάνειας και της δημοσιότητας των ελάχιστων όρων συμμετοχής που διέπουν την διαδικασία συνάψεως των δημοσίων συμβάσεων κατά το πνεύμα τόσο της κοινοτικής όσο και της εθνικής νομοθεσίας, ο διαγωνιζόμενος οφείλει να υποβάλει τα αξιούμενα από τη διακήρυξη ή από τυχόν άλλη διάταξη, στην οποία αυτή ρητώς παραπέμπει, δικαιολογητικά και στοιχεία (πρβλ. ΣΤΕ 5022/2012) προκειμένου να συμμετάσχει νομίμως στο διαγωνισμό. Η παράβαση ουσιωδών διατάξεων της διακήρυξης οδηγεί σε ακυρότητα των αποφάσεων της αναθέτουσας αρχής, με τις οποίες εγκρίνονται οι επιμέρους φάσεις της διαδικασίας, καθώς και το αποτέλεσμα του διαγωνισμού. Αντιστοίχως, η παράβαση τέτοιων διατάξεων της διακήρυξης από τους διαγωνιζόμενους καθιστά απαράδεκτες τις υποβληθείσες προσφορές τους.

Περαιτέρω, η ρητή παραπομπή της διακήρυξης σε συγκεκριμένες νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις τις καθιστά τμήμα του νομικού πλαισίου που διέπει τη διαγωνιστική διαδικασία, το οποίο δεσμεύει, κατά τα ανωτέρω, τόσο τη Διοίκηση όσο και τους υποψηφίους αναδόχους που συμμετέχουν σε αυτήν (ΕΣ 1434/2017). Υπό την έννοια αυτή, σκοπός της ενιαίας εφαρμογής των όρων της διακήρυξης και της τήρησης των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας, είναι η διαμόρφωση ενός ασφαλούς δικαϊκού πλαισίου, εντός του οποίου θα διεξαχθεί ο διαγωνισμός και η αποφυγή αδικαιολόγητων αιφνιδιασμών των εν δυνάμει υποψηφίων, οι οποίοι σε κάθε στάδιο της διαγωνιστικής διαδικασίας θα εκκινούν από μία κοινή αφετηρία, θα γνωρίζουν εκ των προτέρων ασφαλώς και με ακρίβεια τις προβλεπόμενες διαδικασίες και θα έχουν ίσες ευκαιρίες συμμετοχής, σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας. Άλλωστε, η αρχή της δεσμευτικότητας της διακήρυξης κατοχυρώνεται και στο κοινοτικό (ενωσιακό πλέον) δίκαιο, αφού κάθε απόκλιση από τους όρους αυτής αποτελεί παραβίαση της αρχής της ισότητας των διαγωνιζομένων (βλ. Πράξη VI Τμήματος ΕΛΣυν 70/2006). Κατά συνέπεια, τυχόν παράβαση ουσιώδους όρου της διακήρυξης, είτε κατά τη διάρκεια του διαγωνισμού, είτε κατά τη συνομολόγηση της σύμβασης που καταρτίζεται μετά τη διενέργεια του διαγωνισμού, είτε κατά το στάδιο της εκτέλεσης αυτής, καθιστά μη νόμιμη τη σχετική διαδικασία και επάγεται ακυρότητα (βλ. IV Τμήμα ΕΛΣυν 70/2003, 105/2002, 78/2001, 4/2001, 85/2000).

16. Επειδή από τον επίμαχο όρο της διακήρυξης συνάγεται ότι για την άρτια στελέχωση της Ομάδας Έργου του υποψήφιου Αναδόχου, απαιτείται ο προτεινόμενος εκ μέρους του υποψηφίου οικονομικού φορέα Αναπληρωτής Υπεύθυνος Έργου (ΑΥΕ) να διαθέτει τα ίδια ακριβώς τυπικά προσόντα με τον Υπεύθυνο Έργου (ΥΕ), ήτοι θα πρέπει α) να είναι πτυχιούχος Πανεπιστημιακής Εκπαίδευσης, β) να διαθέτει 5ετή εμπειρία σε αντικείμενα και τομείς που έχουν άμεση συνάφεια με το υπό ανάθεση έργο και γ) να έχει αναλάβει τον συντονισμό τουλάχιστον ενός (1) έργου συναφούς αντικειμένου. Τα ανωτέρω προσόντα, όπως αναφέρονται στον οικείο όρο της διακήρυξης, θα πρέπει να συντρέχουν στο πρόσωπο του προτεινόμενου ΑΥΕ, αφενός κατ'

ελάχιστον και αφετέρου σωρευτικά. Κατά συνέπεια, ο υποψήφιος ΑΥΕ θα πρέπει να διαθέτει τουλάχιστον τα προβλεπόμενα από τη διακήρυξη τυπικά προσόντα και την αντίστοιχη εμπειρία κατά τρόπο που δεν επιτρέπεται απόκλιση προς το έλασσον από αυτά, ενώ ταυτόχρονα τα σχετικά προσόντα και η κτηθείσα εμπειρία θα πρέπει να συνυπάρχουν αθροιστικά στο πρόσωπο του προτεινόμενου ΑΥΕ κατά τον χρόνο υποβολής της προσφοράς του συμμετέχοντος οικονομικού φορέα. Η ιδιότητα του πτυχιούχου πανεπιστημιακής εκπαίδευσης αποδεικνύεται από τον τίτλο σπουδών του προτεινόμενου ΑΥΕ, ενώ η πενταετής εμπειρία και ο συντονισμός τουλάχιστον ενός έργου με αντικείμενο συναφές με το προκηρυσσόμενο από τον εν λόγω διαγωνισμό, από την πραγματική συμμετοχή του προτεινόμενου προσώπου, σε αντίστοιχα έργα και την ανάληψη καθηκόντων συντονισμού τουλάχιστον ενός εξ αυτών είτε σαν ΥΕ είτε σαν ΑΥΕ (κατ' αναπλήρωση του αρχικού ορισθέντος ΥΕ), κατά τη διάρκεια της τελευταίας πενταετίας πριν τον υπό κρίση διαγωνισμό.

17. Επειδή η προσφεύγουσα πράγματι απέδειξε τη συνδρομή των δύο πρώτων προϋποθέσεων στο πρόσωπο του προτεινόμενου από αυτήν ΑΥΕ, του, δεδομένου ότι όπως προέκυψε από τα στοιχεία της υποβληθείσας προσφοράς της, ο τελευταίος είναι κάτοχος πτυχίου Πολιτικών Επιστημών και Δημόσιας Διοίκησης από το Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, ενώ παράλληλα απέδειξε την πενταετή (5ετή) εμπειρία του σε συναφές αντικείμενο, δεδομένου ότι ο ίδιος συμμετείχε ως ΑΥΕ σε σειρά έργων που ανέλαβε να εκτελέσει η προσφεύγουσα. Ωστόσο, η προσφεύγουσα απέτυχε να αποδείξει την τρίτη κατά σειρά κατ' ελάχιστον απαιτούμενη από τη διακήρυξη προϋπόθεση, αφού δεν προέκυψε η πραγματική ανάληψη εκ μέρους του του, του συντονισμού ενός τουλάχιστον έργου με συναφές αντικείμενο. Η προσφεύγουσα εσφαλμένα υπέλαβε ότι προκειμένου ο προτεινόμενος από αυτήν ΑΥΕ να πληροί τον επίμαχο όρο της διακήρυξης και να αποδεικνύει τη ζητούμενη εμπειρία, θα έπρεπε διαζευκτικά είτε να έχει διατελέσει ΑΥΕ είτε να έχει αναλάβει ως ΥΕ τον συντονισμό έργου συναφούς με το αντικείμενο του διαγωνισμού. Η ορθή ανάγνωση του σχετικού όρου της διακήρυξης, εκκινεί από τη ρητή διατύπωση ότι: «[...] Ο ΑΥΕ θα πρέπει να

διαθέτει τα ίδια προσόντα με τον ΥΕ, [...]»», τα οποία σύμφωνα με το αμέσως προηγούμενο εδάφιο της παραγράφου 2.2.6 της διακήρυξης ορίζονται σωρευτικά ως εξής: «[...]. Ο ΥΕ θα πρέπει κατ' ελάχιστον: να είναι πτυχιούχος Πανεπιστημιακής Εκπαίδευσης, με 5ετή εμπειρία σε αντικείμενα και τομείς που έχουν άμεση συνάφεια με το υπό ανάθεση έργο και να έχει αναλάβει το συντονισμό τουλάχιστον ενός (1) έργου συναφούς αντικειμένου. [...]». Κατά συνέπεια, καθίσταται προφανές ότι αποτελεί αναπόδραστη προϋπόθεση για την τεκμηρίωση της εμπειρίας τόσο για τον ΥΕ όσο και για τον ΑΥΕ, μεταξύ άλλων και ο πραγματικός συντονισμός τουλάχιστον ενός έργου συναφούς αντικειμένου. Το εξαχθέν συμπέρασμα είναι άλλωστε εύλογο, δεδομένου ότι η απαίτηση της διακήρυξης ως προς τα καθήκοντα του ΑΥΕ είναι ξεκάθαρη και συνίσταται στη διαπίστωση της συνδρομής πραγματικής δυνατότητας στο πρόσωπό του να αναπληρώνει πλήρως τον ΥΕ στα καθήκοντά του, σε περίπτωση κωλύματος ή απουσίας του τελευταίου. Η πραγματική δυνατότητα όμως του ΑΥΕ να αναπληρώσει τον ΥΕ και να εκτελέσει τα καθήκοντά αυτού, προϋποθέτει ότι ο ίδιος διαθέτει τη σχετική εμπειρία και έχει πράγματι αναλάβει κατά το παρελθόν, τον συντονισμό τουλάχιστον ενός συναφούς έργου, με το αντίστοιχο του υπό κρίση διαγωνισμού. Η εμπειρία συντονισμού ενός έργου με συναφές αντικείμενο, με άλλη διατύπωση, πρέπει να είναι γεγεννημένη και ενεστώσα στο πρόσωπο του προτεινόμενου από την προσφεύγουσα ΑΥΕ, γεγονός που αποδεικνύεται αποκλειστικά και μόνο από την πραγματική ανάληψη εκ μέρους του, του συντονισμού ενός αντίστοιχου έργου. Η συμμετοχή του κου, σαν προτεινόμενου ΑΥΕ σε προηγούμενα έργα που εκτελέστηκαν από την προσφεύγουσα, πράγματι τεκμηριώνει επαρκώς την πενταετή (5ετή) εμπειρία του σε συναφές αντικείμενο, σε καμία όμως περίπτωση δεν δύναται να τεκμηριώσει άνευ άλλου τινός και την εξίσου ζητούμενη από τη διακήρυξη, εμπειρία του ως συντονιστή έργου, αφού μοναδική υποχρέωση του ΑΥΕ είναι η αναπλήρωση του ΥΕ στα καθήκοντά του, εφόσον όμως αυτό καταστεί αναγκαίο. Υπό την έννοια αυτή, η ευθύνη του ΑΥΕ τελεί υπό την αναβλητική αίρεση του κωλύματος ή της απουσίας του ΥΕ, τα οποία όμως, εφόσον δεν συντρέξουν, οδηγούν μοιραία την υποχρέωση

αναπλήρωσης που υπέχει ο ΑΥΕ να αδρανήσει και συνεπακόλουθα καθιστούν την εμπειρία του ως συντονιστή, ανύπαρκτη και αδύνατη να τεκμηριωθεί εκ μόνης της συμμετοχής του ως ΑΥΕ στο έργο. Σε τελική ανάλυση, η απαιτούμενη από τη διακήρυξη ικανότητα του ΑΥΕ να αναπληρώνει πλήρως τον ΥΕ στα καθήκοντά του, εφόσον παραστεί ανάγκη, δεν καλύπτεται από την εμπειρία του προτεινόμενου από την προσφεύγουσα προσώπου, λαμβάνοντας υπόψη ότι η παρουσία του κ., ως ΑΥΕ, σε προηγούμενα έργα, έστω με συναφές αντικείμενο με το αντίστοιχο του παρόντος διαγωνισμού, δεν τεκμηριώνει την πραγματική ικανότητα και την εμπειρία του ως συντονιστή έργου, αφού η υποχρέωσή του σε αναπλήρωση του ΥΕ, δεν υλοποιήθηκε ποτέ κατά το παρελθόν. Κατά συνέπεια, δεν αποδεικνύεται η σκοπούμενη από τη διακήρυξη προαγματική ικανότητα και εμπειρία του, όντως να αναπληρώσει πλήρως τον ΥΕ στα καθήκοντά του.

18. Επειδή εξάλλου, η αναθέτουσα στο υπ' αριθμ. 6/08.02.2018 Πρακτικό της Γνωμοδοτικής Επιτροπής Διαγωνισμού-Αξιολόγησης Προσφορών των Υποψηφίων για τη Β1 Διακήρυξη, το οποίο περιλαμβάνει τις απόψεις της προς την Αρχή, όπως αυτό κοινοποιήθηκε στην Αρχή στις **08.02.2018**, αναφέρει ότι: **«Σημείο 1 του 1^{ου} Λόγου Προσφυγής. Σχετικά με την παράγραφο της σελ. 5, «Πέραν πάσης αμφιβολίας λοιπόν η ίδια η διακήρυξη εξομοιώνει τις απαιτήσεις, την εμπειρία, και το αντικείμενο του Υπεύθυνου Έργου με τα αντίστοιχα του Αναπληρωτή Υπεύθυνου Έργου....έργου συναφούς με το αντικείμενο»**

Τεκμηρίωση Θέσης Επιτροπής: Η επιτροπή κρίνει τον παραπάνω ισχυρισμό ως αβάσιμο. Η παράγραφος 2.2.6 της 52036/28-11-2017 διακήρυξης, καθορίζει σαφώς τα κριτήρια επιλογής του Αναπληρωτή Υπεύθυνου Έργου (ΑΥΕ) συμφωνά με τα οποία ο ΑΥΕ απαιτείται να διαθέτει τα ίδια προσόντα με τον Υπεύθυνο Έργου (ΥΕ) ήτοι να είναι πτυχιούχος πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, με πενταετή εμπειρία σε αντικείμενα και τομείς που έχουν άμεση συνάφεια με το υπό ανάθεση έργο και να έχει αναλάβει το συντονισμό τουλάχιστον ενός έργου συναφούς αντικειμένου. Η επιτροπή δεν αμφισβήτησε την επιστημονική κατάρτιση και την εμπειρία του κ. αλλά δεν διέγνωσε από τα

κατατεθειμένα τον ρόλο του προαναφερόμενου ως «συντονιστή» σε ένα τουλάχιστον έργο συναφούς αντικείμενου παρά μόνο το ρόλο του ως ΑΥΕ. **Η Διακήρυξη δεν εξομοιώνει τους τίτλους, εξομοιώνει τα προσόντα και ο κ. δεν καλύπτει το ένα εξ' αυτών.** Ο προσφύγων Οικονομικός Φορέας εσφαλμένα ερμηνεύει τους όρους της Διακήρυξης με αποτέλεσμα να θεωρεί *de facto* ότι ο «**Αναπληρωτής υπεύθυνος**» σε ένα έργο είναι και συντονιστής.

Επιπλέον σχετικά με τα έργα που παραθέτει ο οικονομικός φορέας στη σελίδα 6 της προσφυγής στον επίλογο του οποίου αναφέρει ότι « Σε όλα αυτά τα έργαο κ. είχε συντονιστικό ρόλο.....άμεση συνάφεια με το υπό ανάθεση έργο», φαίνεται ότι ο κύριος σε όλα τα παραπάνω έργα αναφέρεται ως «αναπληρωτής υπεύθυνος έργου» και ως εκ τούτου δεν πληροί τις απαιτήσεις της διακήρυξης. Η επιτροπή λαμβάνοντας υπόψη τα παραπάνω στοιχεία, θεωρεί ότι δεν καλύπτονται οι απαιτήσεις της διακήρυξης, άλλωστε η τοποθέτηση μέλους ως «αναπληρωτή» σε έργα ή επιτροπές δεν τεκμηριώνει την ενεργή συμμετοχή του στο έργο πόσο δε μάλλον τη συμμετοχή του ως συντονιστή όπως απαιτεί η διακήρυξη.», κρίνοντας ορθά, σε συνέχεια των ανωτέρω σκέψεων ότι διαπιστώθηκε έλλειψη απαιτούμενης και επί ποινή αποκλεισμού της προσφοράς του προσφέροντος οικονομικού φορέα, προϋπόθεσης, στο πρόσωπο του προτεινόμενου εκ μέρους της προσφεύγουσας ΑΥΕ, η οποία αφορούσε την τεκμηρίωση της πραγματικής ικανότητας και εμπειρίας αυτού να αναπληρώσει πλήρως τον ΥΕ στα καθήκοντα συντονισμού του έργου.

19. Επειδή περαιτέρω, σύμφωνα και με τα διαλαμβανόμενα στις ανωτέρω αναφερόμενες απόψεις της αναθέτουσας, η τελευταία ορθά απέρριψε την προσφορά της προσφεύγουσας και η προσβαλλόμενη με την κρινόμενη προσφυγή, ουδόλως πάσχει πλήρους, επαρκούς, σαφούς και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας, δεδομένου ότι: «[...]. Η επιτροπή έλαβε υπόψη τα κριτήρια που θέτει η υπ' αριθμ.: διακήρυξη και αξιολογεί σύμφωνα και μόνο με αυτά. Στο υπ' αριθμ. 1 Πρακτικό της επιτροπής, που αφορά στην εν λόγω διακήρυξη, το οποίο αναρτήθηκε στην πλατφόρμα του Ε.Σ.Η.Δ.Η.Σ αναφέρονται σαφώς οι λόγοι αποκλεισμού του Οικονομικού Φορέα.

*Η επιτροπή προχώρησε στον αποκλεισμό του οικονομικού Φορέα σύμφωνα με τα όσα αναφέροντα στο **Σημείο 1 του 1^{ου} Λόγου Προσφυγής**.».*

20. Επειδή έτι περαιτέρω, η αναθέτουσα ορθά έκρινε σκόπιμο να μην κάνει χρήση του άρθρου 102 του Ν. 4412/2016, λόγω του ότι όπως αναφέρει στις υποβληθείσες στην Αρχή απόψεις της: «[...]. Η επιτροπή δεν πρόβη στη χρήση του παραπάνω άρθρου του Ν. 4412/16 δεδομένου ότι από τα στοιχεία του φακέλου του Οικονομικού Φορέα προέκυπτε σαφώς ότι ο κ. δεν κάλυπτε την απαίτηση της Διακήρυξης σχετικά με τη συμμετοχή του ως «συντονιστής» σε ένα τουλάχιστον έργο συναφούς αντικειμένου. Ως εκ τούτου η επιτροπή δεν είχε ουδεμία αμφιβολία περί της συγκεκριμένης απαίτησης, ώστε να ζητηθούν περαιτέρω διευκρινήσεις.».

21. Επειδή συνεπώς, ενόψει των ανωτέρω εκτεθέντων, προκύπτει ότι η διατύπωση του επίμαχου άρθρου της διακήρυξης δεν αφήνει κανένα περιθώριο αμφισβήτησης σχετικά με τα πραγματικά απαιτούμενα δικαιολογητικά, τα οποία όφειλαν να προσκομίσουν στον διαγωνισμό οι συμμετέχοντες οικονομικοί φορείς σχετικά με την τεκμηρίωση των τυπικών προσόντων και της εμπειρίας του προτεινόμενου εκ μέρους τους ΑΥΕ και στα οποία περιλαμβάνονται σωρευτικά αφενός ο τίτλος σπουδών, δυνάμει του οποίου να αποδεικνύεται η πανεπιστημιακή εκπαίδευση του προτεινόμενου ΑΥΕ, αφετέρου η 5ετής εμπειρία του σε αντικείμενα και τομείς που έχουν άμεση συνάφεια με το υπό ανάθεση έργο και εκ τρίτου, η τεκμηρίωση της πραγματικής εμπειρίας και ικανότητας συντονισμού τουλάχιστον ενός (1) έργου συναφούς αντικειμένου. Με αυτό το κανονιστικό πλαίσιο η προσφεύγουσα υπέβαλε απόλυτα νομότυπα τα αποδεικτικά στοιχεία για την τεμνηρίωση των προσόντων του προτεινόμενου ΑΥΕ ως προς την πρώτη και τη δεύτερη προϋπόθεση του σχετικού όρου της διακήρυξης, απέτυχε ωστόσο να τεκμηριώσει πέραν πάσης αμφιβολίας την ικανότητα και την εμπειρία του ΑΥΕ στον συντονισμό τουλάχιστον ενός έργου συναφούς αντικειμένου και ως εκ τούτου, η αναθέτουσα ορθά έκρινε με την προσβαλλόμενη ότι η προσφεύγουσα δεν πληρούσε τους όρους της διακήρυξης και δεν συμμορφώθηκε με το περιεχόμενό τους. Για τους λόγους αυτούς ο μοναδικός λόγος προσφυγής κρίνεται απορριπτέος.

Αριθμός Απόφασης : 179 /2018

22. Επειδή, κατ' ακολουθίαν η κρινόμενη Προδικαστική Προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

23. Επειδή, ύστερα από την προηγούμενη σκέψη, το παράβολο που κατέθεσε η προσφεύγουσα πρέπει να καταπέσει (άρθρο 363 του Ν. 4412/2016).

Για τους λόγους αυτούς

Απορρίπτει την Προδικαστική Προσφυγή.

Ορίζει την κατάπτωση του παραβόλου.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στις 6 Μαρτίου 2018 και εκδόθηκε αυθημερόν στον Αγ. Ιωάννη Ρέντη.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Μιχαήλ. Χ. Οικονόμου

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
Βασιλική Μπάκου